

231 ANSÖKAN TILL UNIVERSITETETS KANSLER 8.IX 1839

HUA, Kanslersämbetets arkiv

Högborne StorFurste, Thronföljare och
Cesarevitsch, Kejsleriga Alexanders
Universitetets Höge Cancellor!!!

10 Dels för att befrämja min utbildning i vetenskapligt hänseende, dels för
att söka återställa en i hög grad försvagad helsa, vågar hos Eders Kejsleriga
Höghet jag i djupaste underdånighet anhålla om Nådigt tillstånd att
under loppet af tvenne år få, med åtnjutande af ledighet från min tjänste-
befattning som Docens vid Kejsler(iga) Alexanders-Universitetet, företa
taga en resa genom Sverige, Danmark, Tyska och Österriskiska Staterna.
Det är med så mycket större tillförsigt jag vågar hoppas Eders Kejsleriga
Höghets Nådiga bifall till denna min underdåniga anhållan, som det alltid
blifvit räknadt Univertitetets Lärare till förtjenst att hafva företagit resor i
vetenskapligt afseende, och som min helsas beskaffenhet också i all hän-
delse skulle göra min verksamhet vid Universitetet af liten eller ringa
20 betydenhet.

I djupaste underdånighet har nåden framhärda

Eders Kejsleriga Höghets
Underdånigste tjänare
Joh. Vilh. Snellman.

232 B. O. LILLE — J. V. SNELLMAN 1.XI 1839

30 HUB, JVS handskriftssamling

Helsingfors d. 1. Nov. 1839

Käre Broder Snellman!

Den sista flyttfågeln från nordlanden, drager du väl oförtöfvadt hädan,
om Du icke redan lyftat vingen till flygt. »Sit tibi aura levis» Broder! nu
sedan Du ändtligen sluppit. Länge nog torde det redan varit Dig alltför
Kallt i hemlandet. Alltför litet hafva och dina vänner bidragit att skaffa
Dig någon värme. Måtte den sydligare solen komma dig att glömma allt
40 detta; men dock icke verka på dig annorlunda, än på de flyttande fåglarne
— så, att de längta tillbaka med våren till den »Kyliga Polen». Ett vet jag
ock, att Du, lemnar der, som du svårligen mer finner annorstädes —
några för Dig under alla skiften varma vänner — som Känna dig för
mycket för att någonsin kunna misskänna dig. Må Du ej anse detta öfver-
flödigt att här och af mig yttras: din dagliga erfarenhet visar dig ju nog-
samt, huru du är utsatt för att icke kännas så som du är — eller sådan du
är.

Länge kan du troligen ej heller dröja: man har visligen genom det långa
dröjsmålet med Processens afgörande, så fogat. Låt oss dock, innan du
50 reser, få ett begrepp om dina rese-planer, som väl nu måste vara andra än
för ett år sedan. Om du med oss förstår Cygnæus, Stubben, Castrén Fr.
T(engströ)m, mig oberäknad, så har du fattat min mening närmast. Hvad
således meddelas en, tillhör alla. Mest förtjenta torde vi ock vara att följa
dig på vägen — åtminstone ha vi här oftast i tankarna rest med dig.

Ehuru jag äfven i dag räknar minuterna, vill jag, till reskost meddela